

Rada m. n. v. ve Lhotě u Kamence / Lip.
 pověřuje hlavním obecním knihov-
 níkem ačkoliv Lhotě č. 5.
 Usneseno v radě dne 1. 10. 1970.

Schválil,
 tajemník:

Průběh
 jednání:

Pro prvního dnešního příměření
některých starších účtů z roku 1882
jak jest napsáno ve staré účetní knize.

Lhotka p. 1882.

Příjem z 1882.

1. Úrok z nájmu puzky	672 l. 20 kr.
2. Za prvního dnešního příměření	30 " - "
3. Za druhého dnešního příměření	16 " 20 "
4. Za třetího dnešního příměření	18 " - "
5. Jan Rataj za nájmu	3 " 05 "
6. Jakub Žirka za nájmu	4 " 35 "
7. Za obecní nájmu	5 " 75 "
8. Za bruku od Františka Bohuše	4 " 15 "
9. Od Matěje Bohuše z pole	10 " 45 "
10. Za bruku od Matěje Bohuše	4 " 20 "
11. Od Františka Bohuše za nájmu	3 " 05 "
12. Od Matěje Bohuše z pole	6 " 35 "
<u>Dohromady</u>	<u>172 " 75 "</u>
<u>Odpsáno</u>	<u>7 " 40 "</u>
<u>Čistý příjem</u>	<u>165 " 35 "</u>

Výrokami r. 1882.

1. C. k. plave za celý rok	3826.37 kr.
2. Ekvivalent	15 " 1 "
3. Dopravní daň z obecních bytů	3 " 55 "
4. Na obecní kotelnu	5 " 62 "
5. Askurace z obecních bytů	3 " 35 "
6. Penze p. Jarošovi	17 " 04 "
7. Za postek Frant. Šteflovi	2 " 90 "
8. Desátek	1 " 60 "
9. Školní příspěvky na r. 1882	2 " 61 "
10. Úrok Matruše Šteflovi	3 " - "
11. Náhrada za škodu Matruše Šteflovi	3 " - "
12. Rekruturní tiem pro 50 krejcarů	1 " 50 "
13. Výtěha při packu u Brože	2 " 28 "
14. Za tabule u kapličky	- " 60 "
15. Za dříví na kapličku	7 " 95 "
16. Za rapr	7 " 50 "
17. Těžařská práce	7 " 20 "
18. Zednická práce	8 " 20 "
19. Za dva řebříky	2 " - "
20. Nádeníkovci	3 " 20 "
21. Škřelky všeho druhu	5 " 79 "
22. Od ležení a za jedním krajcem nádeníků	1 " - "
23. Za 12 kusů krajců Janu Dluhovi	1 " 80 "
24. Služba ročnímu	16 " - "
25. Služba starostovi	6 " - "
26. Služba postovi a písaři	10 " - "
27. Na úřední list a zápisníky	2 " - "
28. Na obvyklé pasy	1 " - "
29. Za celební knížky	- " 80 "
30. Za vyrovnaní vojenských knih	2 " - "
31. Prosi potřeby	1 " - "
Přenos se	183 " 86 "

Výskumy 1882.

Přeměny se

1832l 86kr

32. Za křesky na kvitance	1 " 39"
33. Výlohy při brn a od pramí kvitance	1 " 50"
34. Na čimelnicu mistra	2 " 90"
35. Výloha při vrbě pro řišské prasy	2 " 50"
36. Eksekuce za všechny pro 5kr.	- " 85"
37. Výloha při vyrovňování půjčky	2 " - "
38. Výloha při vyrovňování brnu	1 " - "
39. Výloha při zakládání knih	2 " - "
40. Za otěky k vybělení kůže	- " 46"
Ukon	198 " 46"

Yerri se sloudek

33 " 11"

Pronul. Bohual, pravou m. f.

Václav Bohual, vybr m. f.

Jan Bohual, vybr m. f.

Ještě pro zajímavost napíši některé
příklady z účtování předchozích let:

Rok 1886 položka č. 17. Za správu provozování křesky	- 2l 80kr.
" 1887 " 18- za křesky při správe cest	- " 90"
" 1886 " 18- za prsky Jana Kubíčka	4 " 50"
" 1887 " 32- za prsky Janul. Heřlove	7 " 40"
" 1888 " 20- při obecní brnádě výlohy	3 " 50"

V roce 1889 revidoval obecni účet okresní
hájemník Edvard Maučal.

Rok 1890 pol. 4 - odměna lékařů za materiál
při ošetřování - " 50kr.

" 1892 byla vyřazena hranice
v kopeč lesu výlohy 10 " 30"
a jest kopy lesu v kopeč
v letištní mce 1972 - ~~prku~~ omdesal.

Od roku 1891 předepisovali členové obecního
zastupitelstva první měřicími vlastnoručně.
Ještě působil by vzhled německé.

Napomením zde pro příslušné zastupení obec z r. 1891.
tak jak jsou v ní uvedeny:

Obecní předsavěny!

Francisco Jirka. Juan Dejuar

John F. Kennedy

Frank Dofuhl

John
Jan

Van
Hick - Johnson

Petr psali obecným jménem německých
českých ale našel jsem vorklady kde místo
francouzské jsou tři křížky.

Všechní lidé našeho předku jest
zříma protivní v obecním vedení.
Bratřovali vydání at' byr za co chtěly,
za levák, za kvačku, vše protivě přiznali a
zaprali s revizující orgán okrouhlo nřádně
ani jedm přezku jim nestěhl. A ostatní
susede' se drzevědeči na valných browadách
za co se peníze nřžili a kam jaky' krejar
se vydal. Je' jsem býval četl valných browad
ještě také nřstníkem. Při schůzi vytykali se
chyby někdy pro ostře ale když se věc vyřešila
jedním byr opět susedské.
Byr zápis obecní nřstní knihy jsou dnes
velmi cenné. Poslední zápis v m' je z r. 1923. Kamenici.)

Obec měla obecních pozemků
 hromad, zvláště luk. Pole i luky se každý
 rok zájemcem pronajímaly. Pole byly
 rozděleny meričkami a luky se před každým
 pachtem označily větrickami ohroji. Pacht
 val se v únoru a jara a v neděli odpoledne.
 Dál se viděl také ok Vlasenice a do
 Pelce. Odtud také někteří pachtovali.
 Zájemci byli vždycky hromad. Oznámený
 pozemek se vždycky prodal jistě sumou
 a zájemci na něj přilazovali. Když už
 nikdo nepřibíhal, byl les takový, jak
 poslední. A šel se zase k dalšímu ak
 se oběti všichni. Po pachtu se obvykle
 zastal pro lesníky, kde se to zaplato. Asi
 dva hektary luk se nechtávali na obecních
 býka. Dnes jsou všichni obecní pozemky
 v pasekách vysázeny lesem a připadli státu.
 Na lukách se pašl obzvlášť ale každý na tom,
 co se zpachtoval. V přívěšném letěl, jak má
 vyprávěti olově býval ve vsi obecní pastýř
 říkali mu slouha a ten prý za jistě
 odměnu pašl všem obzvlášť na obecních lukách.
 Dám prý za hrubé a každý vzhled obzvlášť
 na naves a on to všechno pašl. V obecních
 býka. Jednou prý býk spasal u Hleší pro
 studen. Byla prý s ním velká práce než
 ho vyměsti. Slouha bydlel v obecní chalupě,

a při jeho postýšce byl asi také prouemý. Vypravěči nám také, že když jednomu páni brili pausky rybík za Lhota pro bonu prý rekli, že kon proleze trubou která vede skrz lůž z rybníka, všechny ryby které v ní budou, budou jeho. Ona ta truba se skládá ze dvou pulek na sebe polozemých a jest obší velkých prstů. Navel se odvážlivce nějaký Houdecěk, bydlel u Valků a tu trubu prolezl. Ona prý jest truba v jednom místě proklila a jest tam prohluben a v té prý bylo hodně ryb. Všechny prý byly jeho. Jistě že byl asi dobře zajištěn když mu bylo zle aby se mohli vytrhnout.

Obecní chalupa ve které prý bydlel i kovář byla pro obou světlé válece prázdná. Jistě když tam byl kovář Ladislav Marek, chvilu tam v zimě by stáli smutné nabesedou a brali tam karty. Tam sedli krejcar. Každý měl krejcar v pytlíku a pro každého se se spolu vadily když který a v čem chyběl. Na krejcar byli velmi opatrní. Hrávali tam Frant. Volná, Maryš č. 4., Bartoloměj Píala, Dušan Marek, Ant. Pešek, Jan Kubíček, Jan Velek starší, Jan Štefl, Frant. Volná č. 14 a někdy také bral s nimi jako učitel Dušan.

Je jsem mohl ně někdy také zále
a rád jsem se na ně díval jak
opatrně hráli a jak si každý svých peněz
ráčil. To nebylo jako dnes, když se
peníze těžko šetřili.

Až v roce 1950 tam chodila stráž
a místo zůstalo prázdné. Až v roce
1957 ušla se místa mladých a postavili
si tam chlapeckou pěknou kůželnu.
Mají tam též dvací stoly na jízku-juk.
Vedle kůželnou mají pramen na vložení.
Vše jest pěkně obkázáno dřevěným plotem.
V kůželně jest pěkná místnost a tam se
mladší sedávají. Zde také bývají besídky
k M. D. Z. a někdy si zde učebně i kuchařku.
Mladší si zakládají spolek „Okres“ a předávají
Okresnímu vedení správu. Od toho také
vstali předpři na tuto stavbu. Jest to
od mladých pěkné, že se o toto prázdné místo
postavili a nachází si vědomí v práci.
Zauze je již také čím dál méně.
Ně také mají rádi kůželnou a chodili až do
věčnických dnů. Pokroji chodili do Koumice.
Jest to pěkná kavárna a i my starší jsme
často mezi zdejší mladší chodili si kábat.
Podruží, že již susede všichni kempem
a kamarádů nemůžeme vzpomenouty zůstávají.
Ale to už je přetažek, starší odchází a mladší
nastupují. A život běží stále dál.

ÚRK 1941.

V lednu byla zima velmi mýjma. Sníh napadal v prosinci 1940 ale jen málo. Sněhem ledna sníh sešel a v únoru byly pole bez sněhu. Dne 16. února rozmetali traktoristi rozmetadlem rojmr. silnice ke Kamenici ještě úplně bez sněhu a ledu. Dne 17. února pávr začali navážet kámen na úpravu cest v obci. Dne 28. ledna havaroval autobus, když jel pávr ze Lhoty do Kamenice na proti ledu protiskali. Vyhyboval se traktoru a sjel na ~~na~~ mavekum krajinici a to se s ním uškrtla a on narazil do silné přepážky. Předek autobusu byl úplně demontován. Autobus nebyl schopen plátné jízdy. Capredane br takli on J. Hradce. V autobuse sedělo dvanač lidí. Všichni byli raněni ale jen lehce, takže havárka vypadla dobře. Dne 24. a 25. února začal padat silný sníh a 26. ještě více hrade sněhu, zima ještě zarděna. Na silnici prokrmují a přejíždají a 28. ještě ránice, ještě již 30 cm sněhu. 3. března ještě přese klidne, již nesněží ale v noci mrazí. Mrazí stupají, 5. března pávr ještě 22° pod nulou. 6. března zase velký mraz 26° a fuka vítr, ještě metelice. Ještě zkouška voda v motorce a vzducha za nepřítomnosti.

havarie autobusu

Dne 19. únna byla vyhraně seluže J. Z. J.
v Roudnově. Pro seluži měli družstevníci tanecní
zábavn. Výsledky hospodaření družstva napíši
práci. 7. března měli školní děti besídku
k M. D. Z. společně ve Kamenici. Lhotičtí byli tam.
8. března mráz povolil a sníl slunce. 10. března
sněhové sněží a jest vtr. mrazí stále pokračoval.
Říkávalo se že se vzpustí zima a jani bto
že jest brzo málo. A je to pravda. 12. března
opět velká chumelice. Pachtl hledá práci
ale nemí vidět shody a er jich dříve býval.
V těchto dnech měla mládež v Kamenici
nějakou zábavu a k jani si vzpůjčili dva
hrší nakladní autr a vezli 19 leti děvče do
Žirnice. Ve Straněnských lesích karamvali
a děvče se zabilo. Jeden dostal 1 prok a druhý
2 1/2 proku bresu. Ale přišla amnestie a byli pr-
pustěni. Ale děvče se život nevrátil. Proč?
měli jen tu jedinou. 14. a 15. března jest jaro
přesní, mlí jikně sluníčko a jest teplo. 20. března opět
teply jarní den, věty mají silný prolet. Jest 2. dubna
ale er pole se nemůže, jest špatně přesní. Trávník?

Od 5. dubna pokračoval se jarní prací a ještě příprava na jarní polní práce. Sa 9. dubna pokračují se v zimní práci. V roce 1970 postavili si párek čepů na škole na krmné lůžko. Ale neukládali a na proklim volali. Vrátili se z jara 1971 dne 10. dubna.

V 10. hodin odpoledne vzal se jízich klapet zvládn. Měli prout z námatu a že mohli lůžko v prádlo.

Nikdy ve vřání v okně neukládali. Pouti pro nasolli a měli 4. mlade které všechny vychováli. Když se jim vylikli stále jeden o ně pečoval a obuký slánel proutu. Od když byli hodně velký kprve

shoueli oba. Nejpravěji chodili za brakovitru když oleali krumem. To se neměli ani dospělou

jeu or se vyhnul a již zase slidil. Ještě na ně velmi zajímavá proutana. Děti i vřelou občané mají je v úctě a nikot na ně ani rukou nezkvele. A oni prout také velmi komunikují.

Když odpeli všech šest chodilo stále proutu. Odleli 30. srpna. Snad se opět vrátí.

13. dubna začali druhá stoucí prout vláčil a 16. dubna prout seli over. 17. dubna jsou ještě kadeby minn kukutici a ještě již v prout such, ješ třeba prout. Po 24. dubna až do 2. května stále prout. 30. dubna páleji čarokojnice a Brožový.

Na 1. května prošel celý den. 5. května rozejí
první brambory a vysazeli 19. května. Již 14. dnů
jsou velká vedra a jest sucho. Až 21. května trochu
zapršelo, bouřky chročeji kolem. Až potom začalo
přít a při stále takže se špatně suší seno
a nemůžeme se provázet brambory. Trochu
se již opravil a voda jest opět používatelná.
14. června se udeřelo pěkné přehá, suší se seno
a kalimentky. Tři dny byly veselé. 15. června
opět oblačno a navětr bouřka. 16. června jest
velká kima a 21. zase při. Društvo sklízí a
přechézí trávy se začínají kazit. 25. června sklízí
društvo první seno. 26. jest pěkně ale 27. páteř
opět při. Balíky seno a obrácené seno moknou,
nestačí se je osušit. Až od 5. července jest
pěkně přehá, denně až 30° tepla. Sklízí se
pěkně další seno a obracují se brambory.
Pěkně přehá až od 15. července, páteř slabě
při 16. jest pěkně a 17. opět slabě při. Ještě
jest sklízet 1/3 seno. Pám začalo být opět
pěkně přehá. 24. července opustili dny mládu
čápi hůzok a chročeji se starými pr. bukáčk.
Začínají sem sklízet potravu.

Dne 24. července ve Straně jel traktovka pro mje
 sun a měl sebou 4 letky a 9. letky syna. Když
 natáhl pravoč je na šup a při jízdě oba
 spadli a ten 4. letky pro vůz a vůz ho přejel.
 Mě s tím vstali ok nemruce tak zemřel. Otec
 ještě ke vší bolesti bude s tím mít soust.
 Soud praveji měl v Peldřimově ale byl osvobozen;
 restau nebyl. (P byl ^{zrušením} velkým ^{právní} a lidský právník)
 Ten otec má stejné veliký hrest a prave ho as ok smrti.
 Dne 28. července začali valcovat silnici od Kamenice
 ke Lhotě a budou asfaltovat. O Lhotě novou úpravu
 silnice má klavní prave okresní novou výbor
 net Lhotě akci financuje. A potom se o Lhotě práci
 zastupují funkcionáři a úředníci O. N. V. a zastupci
 naší obec: Paut. Macháček, Fohl, Pospíšil a z
 opmačiek předseda O. N. V. Josef Kiala, tajemník
 Paut. Dolnáč 5.5, Paut. Vasil cestář a všichni ti kteří
 navázeli kámen a na této úpravě se pracují.
 Oprávnění také 28. července pokládají prave od kra-
 vna k silnici. 31. července oděží na mlet sádky.
 Pomáhají jim také Roudimští a to: Jm, Pechek,
 Karel Struhar, Lad. Pechek. Jest velké vedro tak
 jim chutná pilivka jest to v něm prave. Dělájí
 prave prave. Ze Lhotě prave: Kiala Josef,

Rokoj Václav v. 3, Kubiček Jaroslav mladá
 Pank Vasil, Pank Jiří, Dobruška František, Ján
 Štefl, Lad. Štefl, Panková, Dobrušková v. 13.
 Již v 10. hod. odp. poudce dříví ale brzo šla k
 Pelámu, nepršelo. A dal jsem velká vedra.
 Až 5. srpna v 8 1/2 hod. večer jest bouřka ale jen
 asi 1/4 hodiny pěkně pršelo. Průběh den zase vodu.
 8. srpna přišla 9. jest opět pěkně pršelo. 10. srpna
 asfaltují a válejí píluici přes vs. Zně začali lehn
 6. srpna na čarce v Bradu. 12. srpna od noci slabě
 pršelo a pršelo se značně ochladilo. Pršelo do 6. hod. ráno.
 Odpoledne 13. srpna začali křít dva krmácij ve Lhotě
 ječmen. 14. srpna odpoledne držali ječmen a hned
 začali křít křít. 15. srpna odpoledne držali křít
 vají zase v Bradu. U ječmene jest v 4 1/2
 hod. ve Lhotě. Odpoledne začali hned balit
 a odvážet ječmen slámu. 19. srpna skručili práci
 na píluici a rozhrnuli kámen pro násti. Každý den
 jsem stále velká vedra, až 30°. Začíná všechno velmi
 prahout. 20. srpna pršelo krmácij ve Lhotě přemíci.
 Zně jsem přeholně, klama a sklíki pěkně sucha, jest
 stále pěkně pršelo. Sklící se i olava a krovina a
 jest pěkně. Dříve suchem opadáva a je málo
 jablek. Hrušky a švestky nejsou. Prší byla vrost.
 Konečně 23. srpna odpoledne v 5. hod. jest slabší
 bouřka a pěkně prší. Prší skoro od rána.

24. srpna se hromě belladilla a nepravě, jest hromě slamy obalování a nemůže se vřít, jest mokrá. Líst jest ještě oves. 25. srpna jest opět pěkně, ve Lhotě sečou krmidajny oves a 26. srpna oves doxali a tím ve Lhotě žně jsou skvělé. 30. srpna jest stále pěkně přechází, ženy suší ošavu a pavory traktor podává skvěle. 31. srpna opět slabejší. Za 3. září jest opět pěkně, sklízí se slama. Silniční auta dále navážejí kámen na cestu k Brokrovým a ke Straně až před Rodajov pole. 6. září navážejí okolo školy a k o. s. 6. září odebrali družstevníci poslední 2 fuzy balíků slamy. Výnos je 1 ha u žita, přemice i ovesa jest 30 q. Ve žněl hromě promáhali Vasil Pauk, Ladislav Pauk, Ota Dolual, Lad. Plefl a Jaroslav Kubíček ml. Za neuvěřitelné traktování v Rodaji d. 3 jechal Frant. Dolual d. 14 a Lad. Plefl. Ošavy jsou již skoro také sklizeny. Všichni se mrdí hýně, žna i slamy. Všichni družstevníci celé léto pracují pilně a opatrně při stroji, takže nedělá k žádnému úrazu. Páce zemědělská jest těžká a při letních vedrech se všichni pracovníci velmi o sklizeň zasloužili a proto je všem za jejich pilnost musím v této knize prokázat. 13. září začali v Rodinově sbírat grambozy. Ze Slovenska přijeli 25. brigádníci. Ve Lhotě začal sbírat 14. září ale zatím je 6 žen sbíracích.

Bramborů bude letos pro velkém suchu málo a
 budou drobné. 16. září přišla na výpravu školní
 mládež z Devítek a z Kamenice. 18. září ráno
 ještě velký mráz a 19. zase sníh. Od 20. září jsou
 ráno mráčky ale přes den ještě pěkně jasné
 počasí. Kukuřice ještě proužďá a sekne. Krmí
 se do kravin ve Lhotě i do Prošnova. Zelené
 krmivo ještě pro obytel dost. Podmínka ještě letos
 všechna provedena a vláčena ale pro podmínku
 selva není due 22. září ani Gráda. Dále krmu
 brambory za tekem. 22. září seou Prošnovští
 kukuřici a vzejí ji do Prošnova na sila. Ještě
 již suchá. Děti opět sbírají brambory v pasekách
 a traktisté je vzejí do Prošnova na bíděku.
 24. září kácel párový traktor naoroval k
 podzimnímu setí. 29. září celý den pěkně
 jasně, nemůže se pracovat. Ještě se nic neset.
 Celé leto nerostí tráva až nyní kácení přest.
 Hříbky i všechny ostatní. Hubami ještě v lese
 stále přibývá a každého nějakými hubami
 podávají. 7. října sbírají školní děti naprosted.
 Velké leto školní práce tak by se brambory nesbírali.
 Ženy již sbírají daleko samy. Již mají málo. Traktisté
 traktují se nametadlem prášky kozimům.
 9. října obsbíraly ženy poslední brambory a 12. října
 obsbíraly pro vláčení. Výnos brambor ještě 190 q.

12. října se seje první žito. Ještě pokračuje práce, rovněž
ještě mrazík. 13. října odpoledne ve 2 hodiny
přišla bouřka, blýská se a trní a vydatně prší ale
ještě dříve končí. 14. října prší a 15. též
padaá déšť se sněhem. Velmi se ochladilo.
16. října ještě velký mraz. 16. října ještě prvezení
a myslivci mají ve Lhotě hon na bažanty.
19. října se li na lánu u křížku prvníci a seje
ještě okračec. 21. října opět prší a ještě ochladno.
Narazili poslední žedle brambory.

V těchto dnech ještě čítá předvolební ruch. Jsou
časté schůze. Vřelby budou 26. a 27. listopadu.

Dnes ještě 28. října 1918 a já vzpomínám na
rok 1918 když byla vyhlášena Československá
republika. Je to již 53. rok. Překona jako 18. letý
málok rakusko-uherské armády na italské
frontě zanechali jsme tam všechnu výstroj a Češi
všichni utkali na náboře v Triestu a tam
jsme se ohrožili vlaku který nás převezl až do Čech.
Co to bylo povstání, výskoky a zpevu když jsme přijeli
české hranice. Oni jsme byli hladoví, špinaví a zardnění,
speciál každý aby už byl vlna. A co bylo vlna starý.
To byl obrnký převrat v dějinách. Lze byl konec
jednému lidskému utrpení.

29. října pátek jest velký mráz. Praktické mají venku už je jen kurná kapusta. 31. října zemřel opět jeden Lhotický pánův bratříček Rěčka.

Byl panem mrtví na návštěvě u dcery v Olomouci. Od začátku listopadu jest zase lepší počasí a od 4. zase pátek mráz.

Praktické rozvářejí na pítí pro k braunbroum kmij.

6. listopadu mají myslivci opět tu na zajíce a bačanty. Zastřelili 39 zajíců a 10 kokrů.

Večer mají poslední leč v kuželce.

11. listopadu mají Letorů dcery Jana a Zdena svatou. Oddávky mají v Pelkovicích.

Ze 17. na 18. listopad napadl první sníh a dále pada. Družit se má všem práci venku k tomu i korať. Ale kámen pro vsi jest stále na brnadač, neruknu. A každý den mívá sníh. A přišel den 26. listopadu kdy provedeny byly volby. Na našem M. N. V. byla volba místnost stannostně vyrobena a připravena pro voliče aby mohli splnit svoje občanské povinnosti. Volby začali ve 2. hodině odpolední a za hodinu byla u nás odvolena. Všichni kandidáti do všech institucí obdrželi všechny klasy. Hlasů v volbách se prodával až do půlnoci. Jako zástupce M. N. V. byla přítomna S. Bednářová z Kamenice.

28. listopadu jest zima zasněná a pěkně mrazne.

3. prosince jest mizna obleva a sníh se ztrácí. Do 10.

prosince jest zima proměnlivá, někdy jest obleva a zase sněží. Okolo Kravína a Lhavy jest spruška bláta.

Quáštor má teď klid, jen se připravuje krmení. Od

12. prosince jest zase úplně bez sněhu, přechází jest mizna a slabě přehřívá. 15. prosince začali po vši prokrmovat

košouny. Jest pěkně přehřívá. 16. téhož prokrmují u Kravína

a k Brozkovým váleji. Zároveň živáčí košouny a kde

je to málo tak vyprovádají. 16. prosince v Brozkově

vydávali mládenci před svatbou a jeden mládenec

si nočel nějaké kuličky z háskaviny a šel s nimi

těž štílel. Uhnul s jedním a zem ale ona nevybuchla

a on se těm v kapse nachystal a oni mu vybuchli.

Uhnul mu to na levé ruce dva prostřední prsty a pul

ukazováčku. Po těle měl také krmění. Přechází jest i

maštalé stále pěkně. Dne 21. prosince volili postavci

M. S. V. předsedu a tajemníka obce. Zvolen jest

Josef Štefl za předsedu a Václav Polaj za tajemníka.

Dne 22, 23 a 24 prosince obhospodně asfaltují a válejí

po návsi, k Brozkovým a ke Lhavě. Bláto se ztrácí a

bude to pěkně až to bude ledové. Na štěvý oken a

podí hrad jest pěkně přehřívá. Poslední svátek jest velká

mlha. 27. a 28. prosince asfaltují a válejí po druhé.

Ze 28. na 29. prosince napadlo sníh a sněžení jest konec.

Po druhé už všechno neudělají, začal mrazit.

Štěvý prý to chodělat oh konce dubna 1972.

Pro veřejnou úpravu okenních komunikací bude stát celkem 172 tisíc Kč. M. N. V. dal na tuto akci 35.000 Kč z fondu rezervy a prázny. Okres poskytl 137.000 Kč.

Je ještě mnoho práce okolo travína. Tato práce bude platit družstvo. Až bude všechno hotovo napíše kněžné vyšetření. To bude v r. 1972.

Na úpravě zrušením a úpravě obecní mají zásluhu lidé občané: Josef Fiala předseda M. N. V., Frant. Volná 5 tajemník M. N. V., Vasil Pank cestář a úředníci O. N. V. v Pelhřimově Macháček, Bspisil a Pohl. Vlasty dělá spíše práce jsou velké ale již jest vidět, že se všechno stane úspěšně. Rok 1971 byl u nás na úpravě obklatý, a jest si přáti aby příští rok byl na všechno také tak úspěšný.

Zabíjení kavičského stromu.

V roce 1959 byl ve Lhotě zabíjen kavičský strom. V roce 1962 zakrupena byla stříkačka mrtvova a z bývalé kovářny kaviči nově kavičstvem zbrýněci kde jest stříkačka umístěna. V všechna ostatní výbory. Kaviči mají všechno kavičstvem výbory i výbory. Předejí se stříkačkou na správná cvičení. K tomu druhu kavič nemeli což je nezávadné. Stříkačka stála 16.300 Kč.

Pěstování lenu.

V naší vesnici se i v dřívějších dobách set
hravě len, který se na našich polích vybirne
daril. V dřívějších dobách len ovšem předli
a dávali si předem nitě ke tkalcům na
zhotovení plátna. Poté plátno potom u voly
kospily aby se pěkně zbělalo a z plátna se
potom pro celou rodinu dělali všechny
oblečení jak pro muže tak pro ženy.
Dobrá tak dnes muži nebo ženy ježimů bršili
co by asi říkali. Ty doby jsou pryč.

Napíši celý postup o pěstování lenu. Z jara asi
kolem 10. června, dříve se neval, zavel se lučně
semenem. Val se pro praxi, aby plevel v poli
byl již sešlý a při seti vláčením se zničil.
Když len vyrostl tak se ještě pěkně vyplel aby
byl prax čistý. Když byl zralý tak ho ženy
ručně vytrhaly a daly na řádky. Jak uvele
tak se zavázal do otýpek a otevřel omu. Doma
se vymlatil cepama a dal se zase na rosu
na pole. Když byl dobře usušený vzal se opět
omu. Praxi měli společně sušit kde
na praxi se len sušil a ženy hned u sušiny
ho na kbelicích křeli. To se již sušilo v kbelicích

kdy který bude štít. To nebyla práce jednoduchá ani lehká. Jak se to tedy dělalo. První jáma na sušení lemu byla v kapei mezi obecním lesem a lesíkem Bohuša č. 5. Jest tam vlnes jáma zrušená na té cestě. Ale nikdo ani nemapadne co se tam kdy dělalo.

Dříve tam tedy nebyly, byly tam pastviny. Asi jím tam ta sušárna strčila a sousedé si vykopali jámu na místě kde stojí dnes Ševčíkova vilka. Ta také strčila i se lemem, to již pamatují a sousedé si vykopali jámu za Váčkovi pro jezick prtem ve skáni. Jest tam vlnes vlnes zrušená. U této jámy jsem i já ještě len zpracovával. Jak ta jáma vypadala. Cesty ve skáni byla vykopaná jáma asi 4 m ve skáni a byla asi 4 m široká a 3 m vysoká. Stěny byly rovinné a ve výši asi 2.50 m byly ve kole kolem stěn silnější dřeva a prostředkem křížem také. Na dřevce byly položeny trábyčky slabej asi 4 až 5 cm od sebe. A na dřevce kolem ve kole byly prkna do výše asi 1.50 m.

Byly ze třech stran přidány zemí aby
 nemohl nikdo vyjít. Ze předu byly
 dveře. Který hospodář měl sušit, naložil si
 veškerou len a páns asi ve 3. hodiny již
 ji vezl k jámě. Tam již čekal člověk který
 ten len sušil. Muži mu pomáhali ten k jámě
 a on sám ty otázky rozvažoval a na ty
 hadičky stavil. Neměl moc těsnat aby
 mohl mezi lenem procházet krkky vaduch.
 Když měl narovnanou první jámu tak
 šel dle a tam pěkně od spodu koštěm
 všechno omekl aby nikde nebyla vlákna.
 Měl připraveny dříví, pruhka tenká bez
 suků aby oleu nepraskal a jiskry neletaly
 ok len. Przdělal ovšem široký oleu a velmi
 opatrně přikládal. Když od spodu měl ten
 pěkně suchý tak oleu ntlumil a ten všechno
 se musel obrátit. A teď musel sledet aby měl
 ten suchý asi tak ok 3. hodin páns. It už přidávaly
 ženy s hadicemi a nahře si strupy kolem jámy
 a jeden muž jim dělal ze lenu menší hadky,
 tak ok ruky. Ženy šly a vyčiřeny ten se vázal
 ok, Zemli a 60 Zemli se zavázalo ok, sušy.

Tak se tomu říkalo. Navěcť hospodář vyběhý
 ten i vyběhý suchý sávek domu a večer pro úklidu
 se zase všechny ženy sešly u hospodáře a šily na
 uvrh. Postavila se u okna lampa pestrá
 a při tom šily všechny suchý den zpracovaly.
 Večer již přišli otrováci muži a to bývalo mezi
 nimi veselo. Po přeměně práce hospodárně všechny
 přišlo někdy i tu lepší šampričkou.

Druhý den se všechno opakovalo až se všichni
 hospodáři vyštíkali. Ale nešťastně to vždycky
 vstě ke spokojenosti hospodáře. Ten mužer měl
 na starosti pušení lemu ne snad z neobalosti
 někdy se mu stalo, že vykláží jiskry u lemu
 a v okounčiku byla celá jáma v jednom oku.
 A to se třeba neachránila ani oběma.

Celá hospodářova navleže za prodej lemu
 byla v prvé. Jistě šlo ten hospodář velmi
 šel neb za vyběhý ten to byly peníze za
 které se kupoval na zimní všechno potřebné
 pro prodlu a lhané pro kuchyni. Nevím jestli
 mu někdy přikazenému něco dali ale nikdy
 žádný k sudu a nebo k čelníku stím
 nešel aby si stěhoval. Pojistě na to nebylo.

Pomaluji lakový oheň několikrát. To každý
 již ví, že se to může postihnout. Přesně ještě
 ten den všichni šli do lesa a napláželi
 všechny potřebné věci, jímů opraviti a zase
 se pustit do práce. Pak se šel pokusit až všichni
 vyšli. Potom obědne přišel zed a ten vykupovat.
 A to práce jakási a čistoty. Ten mu potom
 sdělili do Kamenice. Potom se přestavil doma
 kůst a prodával se ten nečistý. Potom se přestavil
 přestavil pro domácnost na látky ušít. Ze
 začátku jsme ten vzít do jakubína, tam
 měli štátní ale měli tam ještě kým také ručně.
 Něco se vzít do Kamenice na vlak do
 vagonu. Potom se vzít do Božjova ale to
 ještě se začátku tam také měli ručně. Až
 prodávěi zakázovali strý. A když tam štátní
 vyhrála postavili tam moderní štátní
 kamí se dnes dváží ten z celého okresu
 Pelhřimov. To je všechny moderně zakázané
 na jiné straně se vloží ten a na druhé
 straně vyjde krásně vyhraný. Ani ten prach
 tam by obsluhující neptýkají tak jako to
 bylo dříve. S začátkem jsem si tam všechny
 práce prohlížel a pokračoval k obširší práce.

Pročtu jsem se o pěstování a zpracování
 tomu praxeřal neb to bývala v hospodářství jako
 ve větším tak i v tom menším ta nejzákladnější
 věc. Přišlo na přestěhování nových dírk
 snad dřív než vyšly ze štěrku. Nejzřejměji předaly
 ženy každá jich byla ve přehromadě. Proč chodily
 na „přásky“ t.j. cestly se někde u proudu v tam
 při špatném světě večer předaly třeba ok 11. hodin
 večer. Zajímal se bavily a za druhé usměřily
 pětiletý. A mladenci měli z dřevěných také
 přásků. Někdy se stalo že některý z nich
 škádlel dřevce, že jí leu na kuzeli zapálil a
 tržatru pipku přád přibližoval ku tomu až
 majetku kuzel byl v plameni. To byl poprask
 ale zase nic z toho, dřevce se oběhlo dromu
 pro jiný ten ale aby se strouací nevěděli a zase
 se předsa pal. První si ženy vytrhly ten
 pěkně na „lactly“ vyčistily a potom předaly.
 Když měly círka plnu tak na „mrtvici“
 se nitě natřeily na přádenka. Přádena se
 vázaly ok luctu a to potom nesla hospodyně
 ke tkalcu. Poslední škadlec byl v Prohromě
 jmenoval se Kazda. Tam jsem jako malý kluk

s matkou na plátno mřival. Podle příze na
na právní jako cke kon plátno každému končel.
Pr byla prováděna jak on uměl se starou kachlázet.
Udělal z jemné příze plátno na košile jak pro ženy
tak pro muže, hrubší plátno na kalhoty a kabáty,
ženuin na sukne, šerky a hrubé plátno na pytle.
Dukrát neměli lidé tak pokrčku jemnou jako
dnes a neškrábalo je to pro tělo. Hlavně že
to bylo elubro vyrobělo. Vybava pro nevěsty
byla platiná. Plátno bylo v každé rodině ne
prohnu místo. Kradlec měl práce dost neb
měl celé okru. Kradlec dělal podle právní jemnou
přízi, cvilink, kamafas a já již nevím co všechno.
Vzpomeňte na starou písničku kterou zpívali
mládežci děvčatům a muziky: Zdravíta jsem
kamafasku, prvor mě ji najít vašku a. l. a.
Hospodyně chváta by měly brzy se přede m aby
ku skalci přišly brzy. On jim říkal, "kon dvůr
přijde, kon dvůr mele". Dnes už marně bychom
vesnického skalce hledali. By zaukli v první
desetiletích našich století. Myslím že i ty
ježiel starý na kterých bylo solite upřívli
by se dnes nemaly. Pokrok jde rychle vpřed.

Po válce v obou stranách se také sel len ale
 oboustranně nemohla obnovit pěstování takové
 jako dříve. Len se stále ještě khal
 ručně, stroje ještě nebyly. Když se země vytr-
 haly zůstal obilník na poli, omezen vyzpádl,
 vládko bylo špatné jakosti a tak za cen
 se odstavalo málo peněz. Především byla
 sklizená obilí. Potom se n nás již několik poku-
 len neseje ať jsou již dnes stroje na khalu
 i na mláčením lenu. Jest málo pracovních
 sil. A tak n nás také plovina zanikla.

Rozdělení obce.

Žij v dřívějších letech snazila se
 obec Lhota aby byla samostatnou
 obcí. Obec měla stále pěkný obec-
 majetek, takže byla soběstačná.

V roce 1937 byl František Dolný č. 14 a
 Antonín Dolný č. 5 zvoleni v Praze se
 žádostí o rozdělení obce. Přislíbeno nam-
 to bylo vše k rozdělení přes to zase
 nedošlo. A tak jsme byly stále v podstatě
 Vlasenice a majetek a zisk obce Lhoty
 stále unikal neznámým kam.

za druhé světové války a to až r. 1959
se jeho občanství. Stalo se tak 1. ledna 1959.
Došlo k rozdělení obce Lhotka - Kvasenice na
dvě samostatné obce a to Lhotka u Kamenice^{2/2}
a Kvasenice. Rozdělení provedl Okresní národní
výbor v Kamenici nad Lipou. Předsedou místního
národního výboru ve Lhotce byl zvolen Josef
Štefl č. 1, tajemníkem František Dolný č. 5 a
předsedou František Dolný č. 14. Jmenovaný
předseda byl do voleb r. 1960. Potom byl
zvolen předsedou Josef Piata č. 15, další ve
funkci zůstávají. Piata je předsedou
až do voleb 1971. Byl volby jsem již
popsal dříve.

Partyzáni za druhé světové války.

Když německá vojska obsadila Československou
republiku, začali všude působit partyzánské skupiny.
I v našem okolí a v okolí kolem Kamenice pracovala
skupina partyzánů. Ale kdo je jejich členem
nikdo nevěděl ani vlastní manželkám který
muž a partyzán byl to nevěděli. V noci se scházeli
a k nám zase byli daleko. Výměnou si vzájemky našli.

Proje stanníště častěji měnili aby se nevyzradili. Někteří z nich měli v kapse kůže byly vidět pěšinky a stopy ve sněhu. Snažili se partyzány kde byli i svědci i jiní partyzáni. Zadržovali se nejvíce v lesích kde se k akcím scházeli. V skupině partyzáni byli muži odvážní, netrpěliví a spolehliví, že jeden druhého neprozradí. Z okruhů vesnic bylo ve skupině hodně mužů. Jídlo dávali svým partyzánským družicím. Často jim pekli v jednom mlýně. Němci přišli k tomu, stal se také členem partyzáni vzhledu strážníka, velitel četnické stanice v Kamenci a to byl pro mě velkou výhrůhou. Na četnické stanici němci posílali různá nařízení a dotazy a ty se vždy partyzáni obcházeli. V Kamenci byla také prádka německých vojáků. Jak se jde do Kamence u praskali od Doluabrož pro č. 4 přes Podmaršov lukou měli střelci. Tam stáli osky. Několik května až do Lhoty. Po městě chodili ozbrojení německé stráž. O činnosti těchto prádky partyzáni dobře věděli. Důvěrně jsem o činnosti partyzáni věděl až jsem členem nebyl. Partyzáni čekali ze Sovětského vozu letadlo, které jim mělo přivést zbraň a jiné věci pro mě potřebné. A to se uskutečnilo v dubnu 1945. Již jsem spal a probudil mě stálý hukot letadla. Byla velmi temná noc asi kolem desáté hodiny večerní. Vstal jsem a ze dvora uviděl jsem

hršel tři velké okna (byly čtří) ve směru s. j. asi dva
 kilometry od naší vesnice směrem k Pelci na Dobrušku
 jeli. To bylo znamení partyzáni kam mají letadla
 pušket padáky. Letadlo pro několikrát kruhovím
 obletu Pelce, Kamence, Rosinor, Skau a Meláur asi
 pro spátrém obnů začal pušket padáky. Ale to od
 nás videt nebylo byla tma. Padáky padali na různé
 místa a partyzáni je museli hledat pro lese. Prošli
 (bylo jich ^{hromada} ~~sedm~~) padáků a letadlo zmizelo východním směrem.
 To byla znalost a odvaha pilota nalézt to zastřešné
 území a vykruvat svůj těžký nář. Partyzáni hned padáky
 přehrávali neb měli obavy, že druhý den bude německá
 posádka z Kamence dělat nějakou štáru neb jistě také
 letadlo slyšeli. Ale nic neprovedla, byl klid. Partyzáni
 jeden padák v noci nenašli. Možná je jistě muži
 ale v prozkoumání již jiné partyzáni zabránili. Ale našel
 se jistý muž, který druhý den šel na četnickou stanic
 a co se v noci dělo všechno nahl. To jsem se dověděl
 až po válce od jednoho partyzána. Já jsem toho muže
 měl také řekl. Asi první den pro hmotu námi, přišel
 ke mě z Kamence pro velkou skříň ^{Yoncas} a říká, pojďte
 se mnou na tu a tu stranu. Proč tam jde mě neřekl.
 Šel jsem s ním do Pasek směrem k Pelci, cíl nepřeváděl a
 já jsem taky věděl proč tam jde. Když jsme přišli do

Andrej Kijč, mavec a dělník. Byl udarován, jenom jemu bylo líto, že se nemohl vrátit domů.

prosek, říká mě, jistě domů takový dál já už jím
kann přijdu. To ještě z kraje byly louky a lesy byly až
v zadu. Šel jsem kus zpátky a sedl jsem si za mež
a pozoroval jsem co se v zadu bude dít. Viděl
jsem jak z rohu lesíka vyběhl muž v plášti a utíká
do druhého lesa. To byla partyzánská hlídka a zpr-
avovala že se blíží četník. Ale to byl ježich oten a
jistě měli svoje tajná znamení. Já jsem šel potom
domů a asi za hodinu se jsem přechvil vrátil a říká
mě, lidi nasleškají, že tam má něco být, nic jsem
tam neviděl, jen kus novin na puku. On věděl vše
a já také vše a on se ani slovem nepohnul.

Partyzáni chtěli potom toho udarovce, jak mě to jeden
řekl zlikvidovat ale někdo je přece umínil a oni
se mu nepohnuli. Písel květen 1945 a jedním dne
přišel od někoho pozvání, přes večer všichni muži ze vsi musel
se odstavit k lájnově na Johane. Pak jsme se večer sešli
a šli jsme tam. Tam se sešli muži ze všech okolních
vesnic. Bylo tam mužů hodně. Tam každá vesnice
dostala od partyzáni příkaz co musí obřada udělat.
Naše vesnice dostala příkaz udělat zářky v lese od
Škane k Rodinovu. Pak jsme šli domů, vzali pily
a sekery a obřada jsme sprážíli stromy přes
silnici aby nemohly německé jednotky projít.

První den jelo německé vojsko od Žepovnice a přes les
nemohli. Tak se vrátili ob strany a pro průzkum vyfaleli
a přilehlému obyvatelem museli muži jít a překážky odstranit.
Kamenická posádka se také zapojovala. Dělati střelný
kolem Kamenice pro kulometry. Sam jsem viděl jak kypu
kulometná družba na kopci blízku odkud měli velký
přehled na Lhotěcku a Kolinouckou silnici. Jenže k
obraně už nedošlo. Jednoho večera opustili Kamenici a
jeli přes Sluňák kde je partyzáni zastřelili a ostřela se
tam v noci bitka. Na obou stranách byli padlí. Pak
vesnice jest známá od té noci když se to stalo a
stala se osvobozenou nášimi partyzánskou obcí Sluňák.
Pak v noci v bitce několik partyzánů a každý má na
tom místě kde padl malý pramíček. V té obci jest
veliký památník padlých partyzánů všech kteří v
našem kraji položili životy za svobodu Československé
republiky. Každým rokem v květnu se u tohoto
památníku koná vzpomínková slavnost. Tehle slavnosti
se zúčastňují bývalí partyzáni i ze Sovětského Svázu
všichni někteří příjete který v tomto středisku působil.
Všechni představitelé jsou všichni na té slavnosti.
Po květnu když Sovětská vojska zničila německou frontu,
německí vojáci prošli na západ aby se dostali ob zájmu
Americké armády neb ze Sovětské měli strach.

události ke konci války

2
 Týný den zase jela od Žirovnice jednotka
 německého vojska ke Kamenici. Když přijeli
 za Podínov na kopcích ke Kamenici spustili na
 ně z Kamenického předměstí partyzáni palbu
 z kulometu a z pušek. Bojová je na silnici dobře
 vidět. Němci se praběkli, když se začali také
 střelba od Kamenice. Vznikla ostrá přestřelka.

Podínov začali němci ustupovat zpět do Podínova.
 Podínovští občané muži, ženy i děti srenpádem
 začali se vsi utíkat neb se báli, že němci začnou
 vesnici vypalovat a obyvatele vraždit. Bohužel
 Podínovských příbětů od Lhoty vypravili se se
 tam dříve. Ale střelba byla od Lhoty dobře slyšet,
 a proto se nevědělo, že se bude dít i Lhotě.
 Občané všichni byli připraveni opustit vesnici a
 utéci do lesů když od Podínova němci šli k
 naší vesnici. Někteří již do lesů ovesli.

Nic se nevědělo, střelba potom přestala. Když
 zde byl a Podínova byly ve Lhotě od rána.
 Němci šli do Podínova a zjistili že
 německé vojsko odšlo zpět k Žirovnici a tam
 byli odzbrojeni. Pak dali vědět ženám od Lhoty
 a všichni se vrátili zpět do vsi. Byly to ale
 různé hodiny neb již všichni občané znali

učitelství ke škole v Lhotě

obklopeni německou soldáteskou a lidem obklopeni.
 Napisi několik písmen které se v těchto dnech odnávali.
 V Lhudeněho více bydlel jeho příbuzný a vtipně ale český
 uměl. Jednou večer byl snáma na vsi. Asi o 10.
 hodin šel domů a za chvilu slyšíme vlnat jome, jome.
 Běžíme tam s jistotou a on říká, německí mě vy-
 kradli. Ale to už byli pryč. Ukradli nám šitrozy.
 Potom jít se tam bal. Jiný příběh k nám
 p. Brožova že pryč tam přišel německý ryják aby
 jome tam hned šli. Pak jome tam běželi a on
 byl v dluhu. Říká nám co tedy chce. On říká
 že chce chleba ale v nádobě měl ještě kousek sádla.
 V tom sádle byly vidět bodinky. Jistě že je prodiv
 nekupil. V tom přišli Vlaseviči a německí vrali
 sebou. Jiný zase příběh p. Brož, krejčí, že jede
 z Kamenice a přes silnici od Vlasevice ke krvinkám
 že přeběhla skupina němců. Bylo to již večer.
 Rychle se nás několik sešlo a utíkali jsme ke
 krvinkám k lesu ale už jsme je nešli.
 Jak se po cestě vytrčeli tak se překlali a zaházeli
 deky. On byl přikázán aby muži prohledávali
 lesy a okrajíci se ryjaky varovali od Kamenice.
 Jednou dne nás šlo asi deset kopek do lesa.
 Obstoupili jsme menší kroužkem a šli šli domů.

Vlastní písmo: Brož, krejčí, 1942

Stál jsem na jednom rohu lúštiny.
 V tom v lúštině padla rána z pušky a jest
 slyšet volání: Sady jsm - ale hned němei
 se rozběhli. Nahradil na něj Marek Lad. kovář.
 Říkal potom, že ležel na myšince ale jak vystě-
 lil tak že se rozprohli. Prohřili obyčím jak
 lúštinu někde leze až jsem poznal že je to
 německý voják. On již mě také zpozoroval
 a zastavil se pro lústinu směl. Zastl
 jsem na něj polez hned ven a puce natáhl
 ku předu. On pro chvilí vylezl a říká: plačky
 nesbílej já jsem zedatý mám tři malé
 děti. Měla to být pravda ale co oni
 prováděli za zvěrstva to hned zapověli.
 Ten zbraň u sebe žádnou neměl. Asi
 pro pul hodině jsme se všichni sešli a
 přivedli ještě tři němce. Při prohlídce měl
 jeden ještě pažbu s revolveru a dalekohled.
 Ten v lúšti někde zakopal. Potom byli
 všichni odvedeni do Koumence.

Jednu byli jsme s potáhem v lese pro farexi.
 Najednou z husté lesu vyjeli jeden za druhým asi
 pět vylezlů ovaců a jemu přimk k nám. Batřly na
 zádech měli navažené. Když přišli k nám ptali se
 kudy, půjovu ke Kamenici. Ukázal jsem jim jiný
 směr a potře sme měli malého jeji jsme domni.
 Oni se ale dali s námi. Když jsme vyjeli z lesa
 uvideli nos dětí u pybůka kde pastí husy. Hned
 se dali do běhu do vsi a křičeli že od pravé jedny
 vyjeli na koních. Jak šli okolo vrhu our se zdálo
 že sedějí na koních. Když jsme přijeli do vsi tak
 již tam očekali Kraseniči, ti je zavazli do školy
 a tam je prohlíželi. Pak je odvedli do Kamenice.
 V lese jsem měl obavy aby nám něco neprovedli.
 V roce 1944 asi v červnu vyšel jsem za stavení a
 od Kamenice šli ke vsi dva muži. Čekal jsem
 až přijedou ke mě. Měli na sobě osměřky stejného.
 Když přišli ke mě, říkají že mají hlad abych jim
 dal něco jíst. Říkají, že jsou přisti vyjeli a že
 utekli ze kajačského sboru. Byli jim vstří
 rozumět co provádají. Nevěděl jsem co mám
 dělat ale že je hlad zbyl jsem xual jako vyjeli.
 Dohr jsem užil dost a dost za první války. A proto
 jsem jim řekl, pojedte se mnou. Zavazli jsem je
 pod kůlnu do nástřanu a šel jsem domů pro jídlo.
 Domní jsem se bál je vzít, neb mohl křivku

chrtili přijít čedník prokůrkem a byl by mrtel.
 Byl jsem starostou. Pohrobili jsme a ptali se jich
 kavy pujobu vlat. A my jdeme polu, lesu a povad
 na východ k Polsku. Zasebri jsem je drochu jidlem
 a oni šli zase vlat. Ale sebda' jix bylo velmi ne-
 bezpečně někomu vlat najist neb němci se jix
 také převlekali za nlečence a kovyž je někad
 prodával tak to zatkli a odvrači. Pak se
 odvrači hodně lidí do kriminálu. Jindy zase
 jišel muž pro kolm kde jsem pracoval a ptá se
 mě kolde je kde blízka' lajovna. Pšil jsem na
 kterou se ptá ale jurevral jsem mu napřed
 jiné a on stále říká to není to, to také ne.
 Až jsem řekl Jolanka a on říká ano to jest ona.
 Byl to partyzán z jiného Horku a tady to vezmal.
 Pak jsem to vyvedl za ves ukázal jsem mu
 kudy pujobe a on šel. A sakrožel pujobu bylo
 víc. Ale jomtoho ~~zase~~ jsem se skutečně překal.
 Navěc brnili jsme vrbylek a najednou vidim
 jak do vrbra jom němečtí čedníci jeden za
 druhým a za nimi čtyři čeští. Všel bylo šestnáct.
 Videl jsem mezi dřevy u maškale ale neřikali
 nic a šli jím to kuclyne. No co tohle bude

myslím si. Za chvíli jsem se kuchyně a ovi
některí seděli kolem stolu. Pan vrchní byl s nimi
také. Neříkali tak jsem přinesl hrnce mléka
a trochu chleba a ovi se s nimi najedli a
potom šli pryč. Po se mě ulečilo když byli se
stavení venku. Přičím návštěvy jsem se nikdy
nedržel. Pro jiné starosti nikdy jsem se pana
vrchního jmenem nezeptal co tam dělá. Asi
to byla jen nějaká náhoda patra.

Zapsal:
Aulmin Obval

Recevoal
13. XI. 1972
Přestka
před. mupla

Stupeň
předseda M.V.
Rostoj U
Tajemník M.V.

a ještě něco k partyzánské a válečné obě.
Za lety války ještě televizory nebyly jen
radio. A na každém rádiu musela být
připovněna červená cedulka na které byl
napsáno: "Poslouchání cizích rozhlasů se
přísně trestá i smrtí."